

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Leodivm Ecclesiae Cathedralis

Rausinus, Stephanus

Namvrçi, 1639

Capvt Octavvm. Quae sit Tribuum Potestas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11818

sippi, qui interrogatus cur abstineret, respondit, quoniam si malè gererem, cælitibus displicerem, si bene, hominibus. Flavius Vopiscus, qui aliquot Cæsarum vitas bono stylo & meliore fide descripsit, posteaquam omnes Imperatores, qui ab Augusto vsque ad Diocletianum boni fuisse perhibentur, enumeravit, subdit, se à patre suo audiuisse Diocletianum Principem iam privatam dixisse, Nihil esse difficilius, quàm bene imperare. Per plures eius rei sunt causæ. Non displicet illa Xenophontis, quod homo sit omnium animalium ingratiſſimus, qui nihil magis oderit quam sui ipsius Rectorem & custodem.

CAPVT OCTAVVM.

Quæ sit Tribuum Potestas.

ID posse dicimur, quod de iure possumus: & quod contra leges & bonos mores fit, nec facere nos posse credendum est. Aptè proinde Terentius, Quoniam id fieri quod vis non potest, velis id quod possit. Et Comico altiùs, Macedonum Rex Antigonus, qui adulatori Cuncta Regibus esse honesta suggerenti, respondit, Sunt, Hercules, sed Barbarorum duntaxat Regibus, at nobis ea honesta, quæ honesta sunt, & iusta, quæ iusta. Quærimus isthïc non quid Tribus Eburonicæ patrent, sed quid iure & lege possint. Prolato Trigintaduûm-Tribuum vocabulo, nescio quid asperitatis sonus ignavis ingenerat, & sicuti aniculæ pueros territuræ nocturnorum

norum lemorum mentionem iniiciunt, ita Publicolæ
 nostri sesquipedalibus verbis maiestatem Tribuum ha-
 rum attollunt, authoritatem Principis depressuri. Vix
 aliud in illorum ore crebrius, quàm, Eundum est ad
 Triginta duo Ministeria, Principi id non licet. Priui-
 legia Tribuum vetant, Si id fiat, abibit res in seditio-
 nem, procurrent Tribus ad arma. Quo plusquam sep-
 templum Telamonio clypeo protecti, legitima Principi
 & Patriæ ordinibus denegant, & praua operantur. Se-
 curi, vt putant, in hoc asylo. Quæ sit verò Tribuum
 Potestas, primo huius libri capite ostensum est, docto,
 nullam Ciuitati competere iurisdictionem. Si enim Ci-
 uitas hæc, vt quæque municipalis, Priuatorum iure
 censetur, & nullam à se habet potestatem, consequitur
 Triginta duo Ministeria, quæ non sunt aliud, quam vrbs
 & vniuersitas in tot classes distributa, esse potestatis
 expertia. Et quod si fateri cogimur Ciuitatem, quæ est
 omnium ciuium nobilium & ignobilium, literatorum
 & illiteratorum congregatio & societas, esse Imperio &
 Principi suo subiectam, & splendorem inde petere, vt
 Lunam à Sole, agnoscere magis debemus, opificum istos
 catus non plus Ciuitate posse. Videor id eleganti simi-
 litudine, qua Titus Quinctius Flaminius ad milites ho-
 stium multitudine & incognitarum inconditarumque
 nationum diuersitate attonitos, vsus fuit, representari
 posse. Hospes, inquit, meus lepidus est & liberalis:
 dum varij generis tercula ferinæ carnis alieno à vena-
 tione tempore apposita mensæ demirarer, interroganti
 vnde suppeterent, arridens, inquit, Bubulam omnem
 esse carnem, quam peritior coquus pro condimenti

varietate diuersificauerit; Ad eundem modum, quos in exercitu Philippi cernerent vultu efferatos, habitu, lingua & armorum genere differentes, vno nomine barbaros & imbelles esse, quos perperam miles Romanus reformidet. Triginta duo Ministeria, Pellionum, Phrygionum, Lignariorum, Pannificum, Saccigerulorum, Lanionum, Viticularum, Nautarum, Sportulariorum (seu vimineas Sportas & Corbes conficientium) Aurigarum, Tegulariorum, Carpentariorum, Veteramentariorum, & reliqua nomina, sono & instrumentorum genere discrepant, sed vna est Opificum caro. In hoc à Ciuico Magistratu discrepant, quod Vniuersitas à Decurionibus: Et Decuriones iurisdictionem in municipiis exercent, itidem Magistratus Ciuicus in vim Pacti Tungrensis, sed Communitas eam neutrobi exercet. Quo respectu Magistratus dici potest maior Tribubus, à quibus in exercitio ordinariæ suæ potestatis, quamdiu munus durat, non est interpellandus. Tribus autem alio respectu superiores Magistratu, quod eum quotannis legant. Adijce, quod vt de iure communi certi casus dantur vbi Decurionum & Consilij Ciuici adstricta est & limitata facultas; veluti cum, de alienatione aut iactura notabilium bonorum Reipublicæ controuertitur, aut alio graui præiudicio, quibus & similibus casibus, vniuersitatis generaliter conuocandæ exigendus est consensus: ita nonnulla disertim puncta Tribubus reseruantur, quorum expeditio Magistratui interdicitur. In fædere de Geneffe 1331 per solos Ciuitatenses permissu Adolphi Principis inito, articulus tertius continet, Eo quod per Magistros, Iuratos & Consiliarios Ciuitatis

con-

iunctim, aut in discordia per illorum maiorem partem resolutum fuerit, totam Ciuitatem teneri & obligari, non secus ac omnes & singuli Ciues consensissent; exceptis, bona alienandi, vectigalia imponendi, & bellum indicendi facultatibus. Non quod penes urbem sit potestas tributorum, aut belli, sed quod tam vigore Philippinæ, de qua libro primo egimus, quam Pacis Clericalis, voluntaria Tributa sint sublata, & superiorum temporum experientia sapere doceret Leodienses in bella incautè & infeliciter priuata Magistratus libidine protrusos, cui malo per hanc reservationem voluere consultum. Et vndecimus, Quod in eum rigorosè animaduertetur & capitaliter qui absque speciali mandato & consensu Magistrorum, Iuratorum, & Consiliariorum vel omnium vel maioris partis, Communitatem Leodiensem conuocauerit. Cuius posterioris explicatio subministratur per secundum articulum sæpèdictæ ordinationis 1417, quo statuitur, binos Redituarios vicem & locum Duorum Gubernatorum suppressorum tunc gerentes, singulis Tribubus attributos, posse quoties ipsis lubuerit Tribus suas pro illarum necessitatibus congregare, sed extra illum casum nequaquam; Iuramentumque subibunt quod fideliter & ritè munere suo perfungentur, neque Statutis neque Consilio Ciuico sese vllatenus immixturi. Hodie etiam diametraliter Gubernatores loco suo pridem restituti, legi huic controueniunt. Promiscuè tribuum suarum conuocationes indicunt, & in consilium Ciuicum non solum penetrant, vbi tanquàm auditores, non autem Consultores tolerati sunt hactenus, sed suis blaterationibus & minaciis

maciis salutare propositiones & recta consilia evertunt, per factiosos, cum sint ut plurimum e face, vix aliquibus honestis munus illud petentibus, subornati aut suscitati. Aduerto futuram obiectionem, non Tribunalium opificum qui supra opus suum, nisi aliunde demerati, non efferuntur, at venantium eorum gratiam: Pusillæ me Tribus formæ describere, & cum Pigmæis relegare Atlantes: nunquid Principis potestatem à populis nasci, & Iustinianæo iure tradi, Ideo quod Principi placuit legis habere vigorem, quod lege Regia quæ de eius imperio lata est, populus ei & in eum omne imperium, & potestatem concesserit? Paucis satisfaciam, extra metam & carceres non euagaturus. Nullo sæculo Leodiensis populus imperium & potestatem in Principem transtulit, quod nunquam penès populum constitit. Diuus Hubertus Leodium condidit, in suo largitione aduentitia, solo, non in Leodiensium qui tum non erant, fundo: subditos non inuenit, sed fecit, & imperium in illos habuit, non ab illis, ut haberet, accepit. Si quid proinde potestatis obtenderet Ciuitas à Principe accepisse doceat diplomatibus, programmatis, chartis, aut inueterato rationabili vsu, sciente & patiente Principe, ne utiquam verò probationis onus in eum reijciat. Faceffat argumentum à Romanis ducere qui tantum libera existente Republica, & aliquid, sub Regibus, populo detulerunt. Tullus Hostilius P. Horatium confecto cum tribus Curiatis fatali düello cum sororis ad aspectum paludamenti sponso donati ingemiscens interemptorem absoluere non posset, prouocare ei ad populum permisit. Eliminato
post

post Sexti Tarquiniū stuprum regno populus liber & sui iuris fuit, regimine annuis Consulibus concesso, quem vt P. Valerius Publicola in suspicionem affectati regni adductus, quod in summa Velia alto & munito loco ædificaret, tranquillum redderet, præterquam quod materiam omnem ad infimum cliuum infra Veliam transtulit, prouocationem aduersus Magistratus ad populum instituit. Decemviri ab inde sine Prouocatione creati & ob tyrannidem & libidinem intra biennium deiecti: & roborata de Prouocatione Lex, excepta Dictaturæ necessitate, quæ vt in summo imperio eam excludebat. Ad Iulium Cæsarem Dictatorem perpetuum stetit, sub quo sepulta libertas, omni populi imperio in illum, Octauium nepotem & successores transmissa & confirmata. Cæsar potestatem populi antea liberi & gentium Domini occupauit, probante populo exercuit, & successor Augustus solidauit. Nil horum Leodij simile. Neque Prærogatiuæ nomen in vllam Tribuum istarum cadit. Pares sunt viribus & imbecillitate: Ciues omnes sunt, opifices omnes. Nec hanc potiùs quam illam prærogare debent Consules: vt liberum est patri quem voluerit de filijs primò adire. Fotor interim seditionosorum non nescius, vt in tanta Ministeriorum separatas cellas habentium multitudine, plurium dierum infertitio ad adeundum & orandum opus est, quanti referant præuentarum Tribuum suffragia, videns Ferrarios, famelica, & semimendicabula hominum generacibariis per se & emissarios suos illecebris inescata alijs postponi, nil inausum, nilque intentatum reliquit, sed incassum. Vbi enim uerò ordo inter adeundas Tribus foret

foret obseruandus, non à fabris ordiendum, sed desinen-
 dum potiùs esset. Nam si temporis & naturæ ordo in-
 quiratur pleraque opificia debent fuisse antiquiora. Pa-
 nem pinsere, frumentum molere, ligneam & lapideam
 materiam cædere & aptare, boues & oues maclare, ve-
 stem consarcire, calceare, argillam contrectare, Naui-
 gare, & Piscari antiquiora sunt, quam clauos, opus fa-
 brorum istorum proprium, cudere. Si dignitas, vilissima
 est, & sordidissima artium omnium. Nisi forte quia
 Triobolares isti clauos faciunt, Clauus Pangendi ius sibi
 arrogare volunt, quem Romæ antiquitùs Prætor Maxi-
 mus Idibus Septembribus pangebatur, tanquam notam
 numeri annorum, quia raræ per ea tempora literæ
 erant; & cui figendo religione adductus Senatus L.
 Manlium Imperiosum aliquandò Dictatorem dixit.
 Quid in mediis turbarum æstibus laxante Plebi habenas
 arbitrario Magistratu, ab opificum collegiis expectari
 aut sperari queat, coniectandum sino, si Esurionibus
 his & Aduftis primæ partes deferantur. Iuuenalis est

Humani generis mores tibi nosse volenti

Sufficit una domus.

Et versus Græcus Latino per Camerarium donatus, de
 Elæis.

Ebria mendaxque est Elis, nam vrbs esse colentum

Qualis cuique domus, talis & ipsa solet.

Liberum fuit Consulibus Romanis in Senatu senten-
 tias priùs aut posteriùs Senatorum percunctari, quam-
 uis quem ordinem interrogandi Calendis Ianuariis in-
 stituissent, eum toto anno plerumque conseruarent,
 quem

quem tamen Cæsar interrupt Consul, prærogato Pompeio, cum ante Crassum prærogasset. Et in sollicitandis Opificibus, qui non adeuntur pro consilio sed pro assensu, opus erit Ferrariorum vota precio expugnare, quàm apud cæteras Tribus ratione certare? Si ordo aliquis inter æquales foret obseruandus, à tempore peteretur; vt priùs ordinatus posteriùs ordinatum antecedit. Sic inter Consulares præferentiam Valerianus à temporis prioritate metitur, cuius Legem curiosioribus non iniucundam iuuat apponere. Antiquitùs Statutum est, Consularibus viris cæteros quidem honoratos ipsius trabeæ summitate, pares verò in fulis, consideratione tantùm temporis anteire. Quis enim in vno eodemque genere dignitatis prior esse debuerat, nisi qui prior meruit dignitatem! Cum posterior etiamsi eiusdem honoris prætendat auspicia, cedere tamen illius temporis Consuli debeat quo ipse non fuerit? hoc obseruato etiamsi iterata vice fastigia Consulatus aliquis ascenderet. Ne de cætero miretur Lector cur qui in seditiones sunt intenti, nouarum auidi rerum, ferreos Tribules demulcent & primos volunt in suffragia venire, resciat, abundantem esse istorum Vulcanorum multitudinem, & rudes ferocesque & quouis per cibum & potum pellicibiles, homines esse ad ciendas turbas aptissimos. Ideoque ruminet illud Taciti, Barbaris quantò quis audacia promptus, tanto magis fidus, & rebus commotis potior habetur.

Zz CAPVT